

Szerkesztési iroda:

Főntéza 186. sz. — Ide intézendő minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény.

Hirdetések elfogadtnak a kiadó hivatalban Nagy Ferenc könyvkereskedésében Gyulán.

Hirdetések díja: Egy négy hasábos Garmondsor 5 kr. — Bélyegdíj 30 kr.

BÉKE

Megjelenik hetenként egyszer minden vasárnap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Az előfizetések bérmentesített levelekben a lap kiadó hivatalához intézendők.

politikai, gazdasági és ismeretterjesztő hetilap.

B.-Csaba február 24.

Azon nézetemre, hogy a megyéknek egyik országos párt mellett sem volna szabad rendszeres párti harcot vívni azon megjegyzés tételével, hogy ez már magánál az emberi természetnél fogva kivihetetlen.*)

A mi az emberi természetet illeti, az alapján ugyanaz volna, sőt az is Adám óta s csak a nyert fogalmak által fejtetik fény s korlátoztatik árnyék oldala.

En azt tartom, hogy ha valamelyik rákosi gyűlésen a „házi” gyepére maga Bentham hárszabályokat tett volna le, apáink azokat, mint valóságos attentatumot a szittya emberi természet ellen, megvetéssel mellőzték volna.

Sőt állítom, hogy ha az emberi természet a józan észnek folyton s nevezetes concessiot nem tesz, napjainkban sem leszünk képesek normális tanácskozást folytatni még az országgyűlésen sem.

A hány helyzet, annyszor törekszik az emberi természet érvényesülni, s ugyan annyszor kell azt tulságaiban a józan belátásnak rendre utasítani.

Mi magyarokul erősen politizáló nemzet vagyunk, nálunk senkinek sincs sürgősebb, fontosabb dolga mint politizálni, melyből aztán kiki saját felfogása szerint jut bizonyos consequenciákra.

A politizálás vérünkben van, a mi egyrészt s bizonyos határig igen becses tulajdonság volna, mi tehát természetesebb, mint hogy e vért gazdasági, pénz, ipar egyletünkben is szabadon lüktetni hagyjuk, miért nem? s példák nem hiányzanak; ez nem kell, mert deákpárti, ennek nem indítványa, hisz' ellenzéki, ebben nem látunk pénzbeli garantiát, deákpárti stb, de mivé lennének majd ezen intézetek.

Csaba notorie ellenzéki, tehát intelligentiájának társas köre is az. Képviselő választás volt. Mi volt természetesebb, mint hogy a casino az ellenzéki jelölt zászlaját kitűzze. De van e körben néhány deákpárti tag s mit tett a nagy többség, pedig ugyancsak neki hevült állapotban? respectálta ama néhány tagját, respectálta alapszabályait és a zászló ki nem tüzetett.

Mind ebből mi következik? az, hogy ha belátjuk, hogy ezt vagy azt megtennünk jobban esnék ugyan, hanem az magunknak, az ügynek kárára válna — attól tartózkodjunk.

Igy ha belátjuk, hogy a megyék feladata nem az, hogy akár a kormányval, a többséggel torzalkodjanak, akár hogy azoknak querit csináljanak, sőt ellenkezőleg, hogy parlamenti kormányformával szemben ily magatartás abnormalis és magát az institutiót veszéllyel fenyegeti — ezen belátás ellenében a gyarló természetre hivatkozni és annak engedni szabad folyást politikai lünn volna.

Hogy miként lehessen a megyéken a szabad vitatkozást fenntartani s tulságba nem esni, mikor időszertü, üdvös s mely határig a megyék actiója a nélkül, hogy rendszeres tüntetésé válják, ez legnagyobb részt a megyei közönség józan tapintatosságától függ, mely tapintatosságra szert tesz az kétségen kívül, mihelyt magának a megyék sajátos álláspontjánál, céljainál tiszta meggyőződést szerzett. Az egyszeri utas egy faluban azt kérdezte egy helybelitől, hogy szabad-e az utcán pipázni, „szabad — felele ez — de valamire való ember nem teszi.”

Ez az uraim. Minden institutiót törvénybe szókás foglalni, de ha annak az institutióknak gyökérszállai a nép kebeléig le nem hatnak, úgy az sem a hatalom foglalásai, sem a szabadsággal való visszaélés ellen biztosítva nincs.

Egyébiránt azt tartom, hogy valamint napjainkban már minden nagyobb tanácskozó testületnek hárszabályai vannak, még a népgyűléseknek is, ugy a megyéken is kell, hogy jövőre ily önalkotta szabályok behozassanak melyek a rögtönzésnek, a rohamosságoknak, a meglepetéseknek elejét vegyék.

De a tulságoknak, legyenek bár a megyék bizottmányai, akár érdek, akár nép, akár vegyes képviselőlet alapján szervezve, biztos gátat csak tagjainak tiszta felfogása s ahoz való szilárd ragaszkodása vehet; akkor is szabadságában fog állni kinek-kinek megenni a „peteket”, „verni a rezet” fellépni ámulatos paradoxaival, de „valamire való ember ezt sem tenni, sem pártolni nem fogja.”

Senki félre ne értsen. Én a megyéknek a legpezsgőbb életet óhajtom, csak így felelek meg egyik fő rendeltetésüknek, vitatkoznak szabadon, oszlojanak pártokká, ez kikerülhetetlen szükesség, de tartsák meg úgy fel mint le szellemi függetlenségüket; óhatatlan, hogy többségük szerint mint polgárok egyik vagy másik párthoz ne tartozzanak, de a hivatalok betöltésénél ne azt nézzék, hogy ki minő párti, hanem a képességet, becsületességet s főbb tisztviselőknél mindenesetre a politikai jellemet is; de óvakodjanak magukat az országos pártokkal anynyira assimilálni, hogy a megyetermek az országos terem torzaiává váljanak t. i. annak árnyává, ténye nélkül; óvakodjanak a kormány ellen rendszeres — guerilla — harcot vívni, vagy vakon mellette kardoskodni; óvakodjanak az országos többség, a kormány, maga a törvény — mint csak a többség (mint ha nem minden emberi végezmény a többség műve lenne!) műve ellen tiszteletlenséget gerjeszteni, vagy a reticentia bünében leledzni, mivel hogy a hiba a többség, a kormány műve.

S ez igen is lehetséges. — Az ember és polgár élete, munkálkodása folytonos transactiók láncolata, nem látom át, miért ne transigálhatna csak épen a bizottmányi tag a pártemberrel, midőn a megyeterem küszöbét átlépi.

A megye nem csupán és esetlegesen tanácskozó gyűlés, hanem állandó testület, közigazgatási országos közeg, bizonyos körben ezentalis bíró egyszersmind, területének tekintélye, öre, érdekeinek előmozdítója, kormányzója — hogy egyszersmind permanens párti csatatér lehessen, vagy megtordítva, hogy párti küzdelem, tulság körben ama fontos szerepét hiven betölthesse,

ezt tartom én az államélet természetével, rendével össze egyezhetlen ellentétnek.

R.

Gyulai levelek.

IV.

Az idek, elég hosszú farsangnak végén állunk, minden hosszúsága mellett is, eddig legalább élveken igen szegény volt, mert kivéve az elég fényesen sikerült „tornászabály” említésre méltó táncvigalmunk nem is volt. — Hogy ennek leginkább a papák zsebei örülnek, mondanunk is felesleges.

Mire e sorok napvilágot látnak a farsang végére hagyott két táncvigalomnak egyike a „kórház javára rendezett álarcos bál,” már el lesz lejtve, hogy a célra mily eredménnyel, ezt csak jövőben tudhatom meg, de alig hiszem, hogy oly eredménnyel, minőt a célt tekintve magam is óhajtanék; — céltévesztettnek találok ily későre halasztását, — noha az álarcos-bálak általában a farsang végén szoktak tartatni, mert vetélytársul két nappal később ott áll a tavaly óta szánk izét képező „Bohócestély” a helybeli szélyel is össze is ment dalárda által rendezve. — Úgy hiszem, hogy a dal és merengésben levő zene-egylet ki fog tenni magáért, már csak azért is, mert ennek sikerültétől tétélezi fel jövőendő életben maradását és felvirulását. — Bizony furcsa egy jószág is ez a dal- és zene-egylet, de furcsa még a közönség is, mindkettő Petőfit citálja, egyik „Pártoljatok aztán haladunk,” másik: „haladjatok aztán pártolunk;” a civis pedig azt látja szinte Petőfivel: „hogy végre mind a kettő elmarad,” — és bár mint törje is fejét, nem tudja kisütni, hogy az egykor oly szép hírnek örvendett egylet, voltaképen miért áll bukása szélén? a kebelében kitört viszály és szakadás, vagy pedig a közönség részvétlensége e a főök? én úgy hiszem, hogy mindkettő, és éppen azért hibáztatom mindkettőt, az elsőt azért, mert a dalárdának minden tagja kora és műveltségi állásánál fogva képesítve van azt átlátni, hogy üres versengésből viszály támad, ez pedig a legszebb és legnemesebb intézményt is romba dönti; a másik pedig mint fentartó jogosítva van az ügyekbe beavatkozni, és a viszályt vagy békésen kiegyenlíteni a kölcsönös engedékenységen útján, vagy ha ez nem vezetne célhoz, az alapszabályokban foglalt jogát érvényesíteni, nem pedig a pártolást megvonni, és ugy ez intézményt, melynek működése sikeréről csak a jövő adhatna tanúságot, megbuktatni. — Könnyű azt mondani, miért fizessek? hisz mindég civakodnak; de okáról senki sem vesz tudomást, mert közel kétszáz pártoló tagból 4-5 jön gyűlésre — ásitozni.

Én azon hitben élek, hogy a bohóc-estély sikere, megfogja nyitni nemcsak a közönség zsebét, hanem annak érdeklődését is az ügy iránt, méltányolni fogja a dal-egylet néhány életben maradt és magáról életjeit adó tagjának kitartását, és e kitartás sziklájára fogja lerakni a „zenede” alapját. —

No de most e farsangfarkán tartott böjti prédikáció után térjünk más tárgyra. — Fülelem dobját azon hír ütötte meg, hogy a gyulai m. k. posta-hivatal eddigi tulajdonosnője által a kormánynak adatott el. — Igaz-e, vagy nem e hír, nem tudom; én felteszem, hogy igaz, és szempontból kiindulva emlékszem meg csak arról is.

Vége fog-e szakadni e változás által a közönség részéről sokszor okadatolt, sokszor pedig nem okadatolt pa-

*) E megjegyzést mi tettük. Nem vagyunk mi sem barátjai annak, hogy a megyék egyik országos párt mellett is rendszeres, merev állást foglaljanak s a mi erre vonatkozó nézeteinket illeti, azok R. úr nézeteivel nagybőrra találkozunk. Nekünk csak a tekintetben van kétségünk, hogy a megyék általában véve ez állásra vergődjenek. Hivatkoztunk az emberi természetre magára, de eltekintve ettől hivatkozhatnánk — a mennyiben időnk engedné — még számtalan körülményekre, melyek e kétségünket istápolják. R. úr e megjegyzésünkre tesz észrevételt e cikkében, mit már e miatt is, de ezenfelül még mindenesetre fontos tárgyért ezennel közlünk. Szerk.

naszoknak postánk iránt, bajos volna jelenleg határozottsággal állítani; mint hírlík a posta igazgatóság a postát úgy akarja továbbra is kezelteni, mint eddig, azaz egy kezelőnek fizetést és lótarast adni, aztán ballagjon, vagy ballagtasson Csabára és Sarkadra úgy mint eddig, hol talyigán, hol lóháton, úgy a mint a felettünk uralgó időnek éppen tetszik. Ez éppen annyit tenne, mint a slendrianismuskak dicsérő oklevelet szolgáltatni ki azok részéről kik e slendrianismuskak okozói voltak. — Hihetjük-e, hogy ily eljárással postánk ügye javulna s a közönség jogos igénye kielégített; én bár mennyire optimista legyek is nem hiszem. — Az illető ha szakember, vagy maga fogja kezelni, vagy pedig kezelteni fogja a postát, így is, úgy is csak egy ember lesz a postán, ez pedig a gyulai posta forgalmánál kevés, ott hol sokszor 10—12-en gyűlnek össze 3—4 féle feladvánnyal, lehetetlen egy embernek a dolgát jól végezni, kivált ha figyelembe vesszük, hogy egy postakidőnek, reggel 5 órától este 8—9 óráig néha tovább is folyton talpon kell lenni és felelősséggel működni, és ezért mi a fizetése? 10—12 frt. ennyi pedig a jelen korban egy takácslegénynek is van, pedig ennek semmi felelőssége nincs.

Gyulát, a mely nemcsak megye székhely, de kereskedelmi tekintetben is szép haladásnak indul, és a közelebbi jövőben vasut megnyitása által kétségtelenül nagyot is fog haladni, megilletné az, hogy az állam által kellőleg díjazott legalább két szakértő hivatalnok kezelje postáját, mert csak így remélhető, hogy a közönség által méltán követelt igényeknek elég fog tétetni. A tervezett kezelési rendszer falun megjárhatja ugyan de itt semmi esetre sem.

Tudomására fognak-e a váradi posta igazgatóságnak jönni e sorok? általam nehezen, mert én csak egy ember vagyok. — Ki legyen tehát az, ki a macska farkára a kolompot felkösse? felelet: a helybeli kereskedelmi testület, mint a melynek érdeke legelső sorban parancsolja egy rendszerezett postahivatalnak lételet; hiszem azt, hogy kezdeményezéséhez szívesen fog járulni Gyula városa minden polgára.

Gondolkozzanak tehát uraim — de ne sokáig!! —
A civis.

Törvénytörvényi osarnok.

Békés vármegye bünyenyítő törvénytörvényének február 21-én nyilv. tartott ülése.

TÁRCA.

Emlékezzünk régiokról.

(Folytatás.)

Magyar Hirmondó 1792-ik évről.

Lap 183. Igen használja az idevaló szép Nem (Nagy-Váradról írják Január 22-én) a Módi Kalandáriomát. Nagyon ritkulnak Bálakban a Magyar Főkötők. Tselekedetét azzal szépíti a szép Nem, hogy Francia módit vesz fel. — Én is kívánom — Dámáinknak ezen újítását menteni, bárha nem vagyok is fogadott Prókatorjok. Legjobb mentségnek találok, hogy most Fársáng alkalmával maskarázni akartak egy kevésbé; mely már nemcsak Velenzében, hanem Európának más palérozott Városaiban is szokássá, és így szabados s törvényessé lett. (jól szellőztette a mentséget k.) A Férjfiaknak méltó díszretekre említem azonban, hogy ok a Fársáng kedvéért se vetkeztek ki Nemzeti díszes köntöseikből. Ezekben kívánják már ok ezentul, mind vig, mind szomorú napjaikat tölteni állhatatosan megemlékezvén azon Deák példa-beszédről „Constantia decet Virum.” — (most ismét ilyen maskarás világban élünk, de hála istennek! most is a férjfiak a dícséret és dícsőség e tekintetben. — Nem állhatok ellent azon ösztönnek, — hogy erre vonatkozólag, — egy régi derék magyar dal szövegét ide ne iktassam, melyben korunkra nézve is bizon-bizon! sok igazság rejlik:

Balgatagság nagyon fenhélyázní,
Ellenben okosság nem pompázní.
Két kezünket a munkára tenni,
A sok adósságot fel nem szedni.

Ázsiából jött dícső Eleink,
Párduchörös kalpagos Öseink,
Ha egy Aba-posztó mentét vettek,
Abban becsülettel megvénhedtek.

Pucczot, Dominót ok nem ismertek,
Liqueuroket hitelbe nem kértek,
A cukker-backerály és a torta:
Igazán gyűlt pénzék el nem hordta:

Elnök. Jancsovics Pál. Birák: Németh J. Nyikora M. Igaz K. és Szántó A. Közvádó: Kertay.

— Addig jár a korsó a kutra, míg el nem török. M. B. m-bényi lakos s uradalmi kasznár — tavaly nyáron — irodájának kulcsát elvesztvén; habár az elveszett kulcs meg nem kerülése miatt a zárhoz más kulcsot készített: néhány nappal ezután kezdé észrevenni, miszerint irodájában dohányja és szivarja szembeötlőleg fogy s most pénzéből egy-két forint, majd szivar-szipkájá, kertész-szenzőkése s egy nagy ezüstkupakos tajtpipájá eltűnik. De ezenfelül kezdé észrevenni, miszerint pincéjéből is egy félakós hordóban lévő 30 itecényi barackpálkájá s üvegeben tartott fehér és veres borai közül több üveggel hiányzik. A tárgyak eltűnése egész rendszerre nőtte ki magát nála. E rendszeres eltűntetések rejtélye okozója után M. B. kutatgatott is; ánde arról, minden igyekezete mellett, a titok fátlyát föllebbenteni nem volt képes: míg nem karácsony hetiben, egy délben, szolgálója — az ebéd ideje alatt — az ebédétől elmaradt Mező Sándor hetest keresvén, ezt a bezárva tartott irodában, épen a fiókok kinyitogatásával elfoglalta találta.

A tetten kapott s kérdőre vont Mező Sándor a kérdéses tolvajlásokat szépen be is vallotta, nem különben azt is, hogy az italokat Dobsa Inre kocsissal fogyasztá el. Azonban megjegyezte, hogy a pinceajtó kinyitására őt Benkő Ilon és Sós Maris oktatta.

De mert ezek e körülményt határozottan tagadták s az felállítható egyáltalában véve nem volt; a törvénytörvények most nevezettek a vád alól bizonyíték hiányában felmentette: ellenben Mező Sándort, mint közvetlen tettest s Dobsa Inrét, mint részest, az érintett tolvajlásokban bűnösöknek mondván ki; minthogy e tettüket gazdájuk ellen a cselédi hűséget megszegve követték el, az előbbi 1² évi, — az utóbbi 9 havi börtönrre ítélte s a kár és költségek egyetemleges megfizetésére kötelezte.

Mező Sándor s közvádó az ítéletbe belenyűgödött. Dobsa Inre föllebbezett.

— Ör. Perei Sándor és fiait — e lap 5-ik számában a perbefogási határozat hozatala alkalmából között emberölési bűntényben és pedig: ör. Perei Sándort és Perei Jánost, mint közvetlen tetteseket s ifj. Perei Sándort, mint részest, a törvénytörvény bűnösöknek találván; előbb nevezettek egyenkint 2 évi, míg ifj. Perei Sándort 1 évi börtönrre ítélte s mindhármát a díjak és költségek megtérítésében elmarasztalta.

(Két sor nem jut eszembe) — — — —

Minket elpusztít a más módija,
A Speczerály és galanteria. —

A sok olasztészta és fagyaltak,
Sok magyar-vért már úgy megfagyaltak,
Hogy a régi magyar-vér helyébe:
Csupa savó folydogál erébe.

Módi-ruhánk azért úgy ujuljon,
Hogy csekély vagyunkánk ne csunkuljon;
Igy aztán nem átkozzák hamvaink
Miattunk szegény maradékaink. —

Sajnálom! ha valakiknek tyúkszemjére toppantanék, de hiszen nem én, — hanem ez az átkozott — vén zsembedal. — közlő) Lássunk más örvendotesebb adatokat u. m.

202. lap Baváriának fő Városából Münchenből (Monachium) írják, hogy Gróf Bethlen József ö Nagysága, nyöltz napokat mulatott ott közelébb, a maga kedves Hitvesével, született Zichy Joséfa Keresztes Dána Gr. asszonnyal. — Mivel a nyöltz napok alatt Nemzeti Magyar öltözetben kellemeskedett azon drága Pár. Nemtsak a Tartomány Nagygái mutattak hozzájuk igen nagy tiszteletet, és szeretetet, hanem maga a Választó Hertzeg is különös kegyességet tapasztaltatott velek: mert majd mindennap asztalához méltóztatta (lám a derék párnak Münchenben sem kellett a Frantzia öltözet — pedig azt szokták mondani, hogy „Si fueris Romae stb. k.)

468-ik lap Nápolyból Mart. 10-én. Ama nevezetes Magyar Vatsoráról*) megígért bővebb tudósítás imhol vagyon. Hogy a Nép is szemlélhesse ezen ritka Vendégséget, s láthassa a maga jó Királyát — Magyar Köntösben, ez okon nem valamely Udvari Palotában, hanem az úgy nevezett Károly Teátrumban adta azt a Király — Febr. 21-én a maga Lózsájában (néző helyében.) Valamint t. i. maga az említett Teátrum legnagyobb minden Európai Teátrumok között; ugy a Lózsák is oly tágasak, hogy feles számu személyek elférnek, s mulathatják magukat benne. Az egész Teátrum

*) Békés 7-ik szám.

Valamint vádlottak, úgy közvádó is az ítéletet föllebbezték.

Külföldi rövid hírek.

—b. A francia kamarában a belpolitika feletti viták vannak szőnyegen. — A jobb és balközép pártok értekezletükön elhatározzák Ollivier ministériumát minden erővel támogatni.

— A híres Traupmann pör Franciaországnak 19000 ftkjába került.

— Guizot egy új művét szándékozik kiadni. S bár ez még el sem készült, róla már is sokat beszélnek.

— B. Rothschild Nathaniel Párisban meghalt.

—a. Angolország egy év alatt a dohány egyedárúság által 75 millió frank jövedelmet élvez. Ez országban a dohány termelés egészen el van tiltva s az említett jövedelem a külföldről behozott dohányvámok által nyeretik.

— A Lambeth kerületben London mellett — mint azt a „BK“-nek írják — egy sajátos társaság ült össze vacsorára, nem ugyan frakkban és fehérynakkendővel, hanem éhes hassal. Az egybegyűltek bármely epithetonra inkább tarthattak számot mint a „tiszteletteljes“-re a társaság tagjai csupa már megbüntetett s büntetésüket kiszendevett tolvajokból állott. New-Wright ur, egy inost már megtért tolvaj hívta össze társait a lakomára. 200 vala a díszes vendégek száma, kik összesen 210 évet ültek a börtönrben zár alatt, egyike 16-szor, másika 13-szor s így tovább vala már börtönrben. A legkisebb börtönidő 14 nappal volt képviselve, ezt egy ifju fickó szenvedé le, ki éhségét csillapítandó, egy alkalommal négy darab repát lopott. Az érdekes társaságot, a vendéglős maga egykor szintén a fegyház lakója üdvözlé, megtérésre intvén a tagokat. Az énekekkel fűszerezett vacsorát — egy szép hymnus eléneklésével fejezték be a nemes vendégek.*

—szg. Rómában a pápa 17-én nyitotta meg a katólikus műremek kiállítását nagy néptömeg jelenlétében. Számos pompás műtárgy volt kiállítva. — Ugyancsak Rómában 19-én kezdődtek a carneval ünnepélyek. A rendezés számos pasquilt talált a csalhatatlanság ellen a falakon.

— A honvéd-rokkantok menházára mint az alább az „Ujdonságok rovatánál olvasható, e szerkesztőséghez 20 ftk. 40 kr. küldetett be.

E célra tehát e szerkesztőségnek eddigelé összesen 55 ftk. 40 kr. folyt be. —

pompásan ki volt világosítva, s zengett a szép muzsika egész Vatsora felett. Be érkezvén a Király Nemes Sopron Vármegye forma ruhájában — kalpagosan és Tarsolyosan (tarsolyára a maga nevének kezdő betűi F. IV. voltak varrva) a Lozséjába, vig köszöntésével egész elragadtatásba hozta az örvendő sokaságot. A vatsoráló Személyek voltak a Király és Királyné, Gróf Széchenyi Ferentz Ö Exc. ja, *) Hitvesével, és Gróf Festetics Mária kis-asszonnyal; Gróf Eszterházy Ferencz, hasonló képpen Feleségével és Gróf Windigrätz kisasszonnyal, Gróf Zichy István kedves Grófnéjával, és Generalis Clerfaint, ki a mult Országgyűlésen tétetett Magyar Hazafivá. — Mindnyájan Magyar öltözetben. — A Vatsora alatt, ivott először a Nápolyi Király, a Magyarok Királyának s Királynéjának, Ferentz Fő-Hertzegnek, — a Hertzegnének, és az egész Magyar Királyi Familiának egészségéért; — másodsor az egész Magyar Nemzet életéért s virágzásáért, harmadsor különösen a Nádor Ispán. stb. Ezen három rendbeli magyaros jó kívánásokat, ugyan annyi jó kívánatokkal viszonozta Gróf Szécsenyi Ferentz Ö excell. ja is a jelenlevő több Magyar Vendégekkel együtt — Magyar Ország nevében. Elsőben ivott a Király és Királyné egészségéért, másodsor az egész Királyi Udvarért, harmadsor pedig az egész Nápolyi Nemzetért. — Ezen Vatsorának pompás és örvendetes voltát — nem lehet eléggé leírni. Minek előtte berekesztém leveletem, még csak azt jegyzem meg, hogy mivel a fenn előszámlált Magyar Dámák, Szakadatlanul Nemzeti öltözetben díszeskedtek; az Udvarnál is; nagyon megkedveltették a Magyar-ruhát a Nápolyi Dámákkal is. (nem lehet csodálni — mert ha tudnák honleányaink, — hogy mily szépek — magyar ruhában s mily jól áll nekik a nemzeti öltözet, — bár mily egyszerű legyen is az, — bizon! nem kapkodnának annyira a Francia viseleten, melynek még táncáért is kiküszöbölték a táncvigmakból, — a gyönyörű, s izlettjeljes kör-magyart. Be kár! k.)

*) Ezen magyaros Vatsora is, Gr. Széchenyi Ferentznek mint a Magyar Országgyűlés által, a Leopold megkoronázásakor jelen volt Nápolyi Király tiszteletére veretett Emlékpénz átvétele — s átadására megbízott küldöttnek fényes fogadtatása folyamán rendeztetett.

Ujdonságok.

—y. A római kath. autonómiai gyűlésre küldendő képviselőre a szavazás itt Gyulán 20-án a következő eredménnyel fejeztetett be: szavazott összesen 145 választó; kiktől, Báró Wenckheim László 93. Janó Sándor 47. idősb Mogyoróssy János 4. és Placsintár György 1 szavazatot nyert. — Egyébiránt e tárgyra vonatkozólag valamint ezen itt nálunk végbement, úgy a vidékről eddigelé beérkezett jelentésekből kivethető szavazatok eredménye szerint már most is mint bevégzett tényt közölhetjük, miszerint e megyében a világiak részéről az érintett autonómiai gyűlésre képviselőül Br. Wenckheim László választatott meg. — Az egyháziak részéről ugyancsak e megyében a közbizalom Neumann József helybeli plébános s cz. apát felé irányul.

+ Farsangi hírek: —ej. Mező-Berényből tudósítanak bennünket, miszerint ott 16-án Erős János vendéglős a rokkant-honvédek menháza javára egy táncvigalmat rendezett. Szépszámu közönség jelelt meg azon: de mivel a b.-csabai zenekar működött ez estélyen: a kiadás némileg kiterjedt. A tiszta jövedelem — 10 frt. 40 kr. — illető helyre leendő eljuttatás végett e szerkesztőséghez küldetett be. — hy. A helyben állomásozó 6-ik honvéd-lovas század legénysége pedig a „korona” vendéglőben 19-én rendezett egy táncestélyt. A teremegyszerűen, de izléssel volt díszítve. Kard, karabin és lobogók képeztek leginkább a díszítést. Sokan jelentek meg ez estélyen s az igen kedélyesen folyt le. A költségek felezése után, fölmaradt 10 frt a legény-ség ugyancsak a rokkant-honvédek menházára ajánlotta fel s ez mint e célra fordítandó összeg, e szerkesztőségnek át is adatott.

—y. Hogy mily gond fordítottatik nálunk a közönség kényelmére, erről az u. n. pacisirta utca leginkább tanúskodhatik. A napokban, dolgunk úgy hozván magával, megfordultunk e különben népes utcában — majd elmerültünk. Igaz, hogy ezen utcában a járdakészítésbe belefogtak; de mi haszna? mikor a munkát s épen azon a helyen, hol járdára leginkább volna szükség, félbeszakították s a felszaggatott pallókat mivel sem pótolták. Pedig a munka e járdát illetőleg ösz óta szünetelt s a közönség ez idő óta kénytelen túrni e gondatlanságot. — Mi legalább úgy hiszük, hogy a közönség a város érdeme elöljáróitól annyi figyelmet, hogy ezen utcában a felszaggatott pallók a járda elkészítéseig ismét rendbehozassanak — tán mégis megérdemelne.

Vegeyes hírek.

—p. Király és királyné ő felségeik 22-én Pestre érkeztek.

—p. Pesten a polgárság, Zsedényi, Ghyezy és Jókainak a vallásügyi vitában tartott beszédek folytán 24-én este fáklás zenét adott.

—p. Az idej ujoncozás alkalmára is alakítottak vegyes felülvizsgáló bizottságok, melyek Pesten, Sopron, Pozsony, Komárom, Kassa, Szathmár-Németi, Nagyvár, Arad, Temesvár és Pétervárad városokban fognak működni márc. 17. 18. és 19. april 1. és 2. május 2. junius 1. és julius 16-án.

—p. Pesten april 4. napján újabb és így már 6-ik távirásztati tanfolyam nyitattik. A tanfolyam az eddigiek főállott feltételekkel 3 hónapig tartand.

—zsk. Sopronban a növendék ifjúság köréből a tornaszatot ezerentelül gyakorolják.

—zsk. Sz.-Gothárd szomszédságában lévő istvánfalvi lakos Hodics János, madarász, mint ezt a Z. S. K.-ben olvassuk — az elmúlt hetek egyik napján madarász gunyhója mellett összegezve találtatott. Az orvosi vizsgálat folytán kiderült, hogy előbb agyonlövötett és azután lett megégetve. Ezen borzasztó orgyilkosság elkövetésének gyanujával a már letartóztatott Doncsics István szabadságos katona, és az ezzel szerelmi viszonyban levő Hodics Jánosné a meggyilkoltak neje vannak terhelve, és a mint a megindított vizsgálatból már következtetni lehet, valószínűleg reájuk is fog bizonyulni.

—a. A „Kolozsvári K.”-nek Kománfalváról (Moldva) egy levelezője írja: „Néhány nap előtt Csik-Gyimesről ide utazván, oly hideg volt, amilyenre e tájon a legöregebb emberek sem emlékeznek, reggel 8 órakor 27 fok, délután 3 órakor 24 fok. Én szánnal utaztam és 3 órai út után egy háznál meg kellett állnom, mert kocsi-som keze és lába elfagyott; a keze oly annyira, hogy a gyepelt ki sem lehetett venni a markálból, hanem a gyeplőszárakat vágtuk el és vittem be kocsi-somat egy házba ápolás végett. Más embert vevén fel, tovább utaztam a havasok közt. Szememmel láttam utközben két embert megfagyva, miről a faluban jelentést is tettem; bevitték őket, de amint hallom, nem jöttek többé magukhoz. A madarak fagyva hulltak le a légből. És ezen irtózatú hidegben délután fél 4 órakor Vaszied és Kománfalva közt a napnyugati részen, a havasok közül két szép szivárvány huzódott fel az égbe, amelynél szében még nyárban sem láttam. A rendkívüli hideg kez-

dődött január 30-án 15 fokon és úgy hágott naponta, ma reggel 7 órakor 22 fok volt és 9 órakor egyszerre megváltozott s lett 17 fok és így tartott egész mostanig. Azt hiszem, hogy ezen hideg Kolozsvárt is érezhető volt. Nem is annyira a roppant hidegről kívántam értesíteni, hanem arról, hogy ilyen hidegben oly szép szivárványt láttam, a mi nevezetes természeti tünemény.”

—a. A pesti József-városban — mint az „Alf.” írja — egy fiatal ügyvéd szobájtáján a következő figyelmeztetés lenne olvasható: „kéretnek hitelezőim, hogy ne háborgassanak, mert nincs pénzem, s ha háborgatnak, sosem is lesz, mert kénytelen leszek kóborolni s nem dolgozhatom. Ajánlom magamat.”

—k. A nagy-körösi nő-egylet alelnöke Bakns Ambrusné urhölgy az egyletnek e hó 7-én tartott közgyűlésében azt indítványozá, hogy mivel a nők sokkal eredményesebbek lennének, ha a férfiak idején házassodnának meg, ezért a nőtlenségi adót óhajtaná behozatni, mely adóval a 30 éven felüliek kétszeresen rovatnának meg. — Ez indítványra helyesen jegyzi meg a „kecskeméti l.” hogy biz ez nagyon böles és helyes indítvány mind erkölcsi-ségi, mind a magyar faj szaporodása szempontjából; — csak hogy a férjhez menni óhajtó leányok, ha oly nagyon óhajtanának eredményesek lenni kevesebb figyelmet fordítanak a divat és fényűzésre, és annál többet arra, hogy férjhez menvén, magok is a háztartásban ne egy újabb fényűzési cikkek legyenek, hanem ha már feleség, vagy fele szerzők nem lehetnek is, azon igyekezzenek, hogy a magyar gazdasszonyok régi jó hírnevét, melynek régi fénye nagyon elhalványult, újra vissza állítsák.

Gazdaszat, ipar, kereskedelem.

A békésmegyei gazdasági egyletnek f. é. febr. 17-én Csabán tartott igazg. választm. ülésén a köv. közérdekű ügyek kerültek szőnyegre:

1. A kísérletül termelt cukor rúpák vegyontása eddig részint meg nem törtévnén, részint ki nem elégitőleg ütven ki, Thaisz Gyula alelnök a kísérlet folytatására felkértek.

2. A buzatermelés káros volta felett nyitott pályázat bírúul Urszinyi A. eln. alatt Thaisz Gy. és Kis P. nevezettek ki.

3. Bossányi Miklós alapítói kötelezettsége akként hozatik tisztába, hogy a nevezettnek azon ajánlata,

477. lap. Megküldék a mult postával másodsor is azon emlékeztető pénzeknek képüket, melyeket a Nápolyi Király és Királyné tiszteletére azért verettek Magyar Ország Rendjei, hogy Ő Felségek személyesen méltóztattak megjelenni néhai Felséges Királyunk H. Leopoldnak Pozsony Városában lett megkoronázásán; s ugyan azon Innep alkalmatosságával, sok képpen nyilvánvalóvá tették Nemzetünkhöz viseltető drága hajlandóságokat. Kétféle neműek az említett pénzek; ugmint nagyok és kicsinyek; melyeknek eredeti formájukat, ama híres Udvari pénz-metző — Würth Ur metzette. A nagyobbik pénznek felső felén, a Nápolyi Király és Királyné jól talált képek szemléltetnek — magyar köntösben, mivel hogy a Pozsonyi Koronázás alkalmatosságával mindketten magyarosan voltak öltözködve ő Felségeik. Körüllette neveik ily formálag: FERDINANDUS IV. VIR. SIC. REX. M. CAROLINA. REG. ARCHID. AUSTR. (mindkét részről szép megtisztetés volt. k.)

B. B.

A vidéki politikusok.

(Satyra)

Politikus nemzet vagyunk valóban,
Ha előbb telt zsebünk már apadóban —
A gondot bor helyett mi ebbe fojtjuk,
S hogy ki ne vesszessen fiunkba oltjuk.
A régi sarja így nő újra ki,
Mint a fű, mely magját maga veti.
A száj vitézi így szülemenek,
Hogy csapjanak, ha mást nem, hát szelet. —
A híresbeket elmellőzöm itt,
Megmosdatta már más ezek fejét.
De mely nagy lármát üt, bár nem okoz bajt:
Nézzük a vidéki politikus fajt.
Mily szám! . . . Elkezdve a diák gyorektől
A csizmadian át a téns urig —
Ez mind duzzad képzelt magas szereptől,
És győz a tömegben, vagy megbukik.
Mert ez a vidéki politikus faj
A szerepelhetésért izzad, él-hal,
Szokásból-e miből, tudj a manó;
De hogy a hirre vágyik, az való.

Csoportjaikból párt vegyünk le hát,
S hol az egyest nem, magát a tanyát. —
Im, gőz körében a füstös lebujnak
Ott ül Kaptás Tamás, iszik, s beszél,
Szomju tanítványi körébe bujnak,
S lerészegülnek, az ige levén:
„A baj így sulyosult meg mi felettünk,
Mert szólni tenni már már elfeledtünk.
De attá! Az idő tettekre késztet —
Be kell vernünk fejét az ellenfélnek!
Rektor uram igyen ejté szavát,
S mi mértne követnők az angyalát!
Itt a választás a nyakunkba már,
Azokra bot, reánk a pincze vár.” —
Feljebb egy fokkal, itt a népkör terme,
A szót többé nem egy vezényeli.
Páronkénti tízes pártharcra kelve,
A sok diplomata mérgét nyeli.
De a túrtözött düh, mint látatenger
Utat találva csakhamar kitör —
S a pártfejekre hull a sok „gazember,”
S származtatások nem tudom kitől.
Mert a személy magasb náluk az elvnel,
A fő náluk ez, pártvitára kelvén.
Melyik nagyobb, — ez nagy; ám ez nagyobb tán.
De nem egyezkednek sehogy a koftán. —
Szívjuk a kaszinó magasb legét —
A buza közt polyva van itt elég.
Im itt egy ur, termet és arcz nemes,
S baráti azt vélik, hogy szellemes.
Való, igaz, mert hisz ez mestersége,
Nyelvben, tudományban otthon van ő.
Tíz-husszal is fel ér ő itt elvégre,
De ép ahoz nem ért, mi nála fő.
Az esze folyton csak politikán jár;
De a pártok között ingadozik —
A kaszinón vezér a balok szárnyán,
S otthon titkon a jobbnak áldozik.
Egy kis forradalmi szerepe is volt,
És bár e térről csakhamar eliszkol;
Csodálja, hogy a nagyok közt hiányzik,
S szava, ma is zöldből veresbe játszik.
Fecsegi ur állást mellette vesz,
Ő is túlzott eszméknek éljenez.

Váratlan fordulat... hisz ő előbb
Csak gúny közt ejté ki e párt nevét.
De az idővel úgy megváltozunk —
S ez észszerű is ha van rá okunk...
S ő boldogságát e szereptől várja,
Általa int felé hir és — kenyér —
Mit gyakran megszerez nagy szavak árja:
Követségről álmodozik szegény!
Hagyjuk álmodni őt, s menjünk tovább,
Im belép ő, s pár irnok áll odább,
A szolgabíró urnak utat adva,
Köszöntik is, — de ő vissza nem adja.
Mint egy koronás fő oly büszkén lépdél,
Aztán beszélni kezd, mindig nagy képpel.
Badar eszmét badar eszmére halmoz,
De bámulják mint egy Montesquieu-t —
Ám a paraszt toroknak jó a karcos,
S irnokai eszélyből is hívők. — —
S mennyien vannak még itt e teremben
Kiket a nagyság mániája bánt:
Kik elringanak e szép képzelemben —
Szolga mosolyt látva magok iránt.
Hivatalaikat betöltik ők,
De melyet a szinlés lelkükre szőtt
Mindannyi e háló tehetetlen foglya —
S eszük soh' sem ott jár, hol utja volna. — —
Ifju óriásokról szóljak-e?
Kimentik őket vérüknek heve.
Az ujbó is forrong, — miért ne ők?
S veréb hangtól le egy torony se dől! —
De ne tovább! Ennyi untig elég!
Távozni kész, — nyomasztó ez a lég.
De nem félemlit meg e lenge had,
Tudom mi rejlik a páncél alatt!
S van kikbe bizalmamat vetetem,
S mig eltűnődöm az ép jellemem;
Mig latolgom a higgadt erélyt;
Tul kapásukban sem látok veszélyt.
Mert rossz akarat, érdek, kétszínűség,
Éretlen, életlen eszmék között —
A port fekdíte meg mindenkoron még,
Ha a józan észszel megüttközött.

Sipos Soma.

mely szerint az alapítványt 1870. aug. 1-én egy évi kamattal együtt lefizeti elfogadtattott.

4. Laczay J. igazg. alelnök jelenti, hogy az egy- könyvtár számára megrendelt munkák egy része meg- érkezett s a könyvszekrény a csabai casinóban felállít- tatott. —

5. Miután az egyesület által veretni szokott ezüst és bronz érmék mintája 61 frtba került; a választmány az arany érem mintának szándékolt megszerzésétől elállott.

6. Az egy- mai állása a titkár jelentése szerint idei bevétel 2774 fr. kiadás 2261 frt és így pénz kész- let 513 frt. Ugyanő jelenti, hogy a múlt év mostoha- ságának következtében a részvény díjak igen gyéren foly- nak be és nincs is kilátás, hogy nagyobb mérvben be- fizetessenek; mihez az egyesület ügyésze a maga ré- széről hozzászól, hogy a hátralékok behajtására szükség- ges minden intézkedés teljes erővel folyamatban van.

7. A Bernát D. és Máday J. által szerkesztett „Köz- gazdasági hetilap“ egy példánya az egyesület részé- re aként rendeltetik meg, hogy a csabai kaszinó közön- sége olvasmányául szolgáljon s idővel beköve ugyanott az egy- könyvtárban helyeztessék el.

8. A földmiv. ministeriumnak az Yanca és Ramié- rostnövényekre vonatkozó közleménye tudomásul vétetett.

9. U. a ministeriumnak a lentermelésre vonatkozó kérdései a megye községsége egyes szakférfiaknak vá- laszadás végett megküldetni és u. annak termelését tár- gyazó, a min. által kiadott munka, ingyen szétosztás vé- ggett, 150 példányban meghozatni határozatlik.

10. U. a min.-nak azon nagyszemélyű felhívására, közölné egyesületünk — a min. részéről történendő támo- gatás céljából idején teendőinek tárgysorozatát, nev. min. értesítettni határozatlik, miszerint egyesületünk a f. 1870. évben.

a. Egy lóversenyt, melynek fénypontját, az eddi- ginél tetemes díjjal, az urlovar verseny képezze, a ta- vaszi közgyűlés alkalmával június 6. B.-Csabán.

b. egy állatkiaállítását június 12. Békésen.

c. egy szántás versennyel egybekapcsolt igás lovak versenyét sept. 12. Gyomán.

d. egy termény és iparkiaállítását oct. 16. Gyulán rendezni, és

e. a buzatermelés káros volta felett nyitott pályázatot 30 arannyal díjazni határozta.

A fenebbi versenyek és kiállítások részletes tervének bemutatására egy Thaisz Gy. eln. alatt Reök I. Farkas Zs. Rimler P. Lacay J. és a titkárból álló küldöttség kéri fel.

11. U. a min.-nak közleménye, mely szerint a tavali aratási idényre eszközölt katonai szabadságolás és a katonáknak állomási helyeiken aratási munkákra történt bocsátása 52267 munka napszám eredményt mutat fel továbbá az arató munkásoknak a vasutársulatok által mér- sékelt díjon engedélyezett szállítása 74227 munkásnak szállí- tását eredményezte, — tudomásul vétetvén, a nev. min. ez eredménydus és a mezőgazdaságra nézve üdvös in- tézkedéseknek a jelen évben is eszközölésére felkérteik és egyuttal figyelme azon körülményre is felhívatik, hogy a vidékünkön már népszerűvé vált aratógépeknek a mezőhegyesi állami uradalomban leendő alkalmá- zására alföldünkön az aratókéz hiányának tetemes mérsék- lésére vezetne.

Közli Mokry Sámuel
egyl. titkár.

A szarvasi takarékpénztár üzletforgalmának kimutatása 1868. november 10-től 1869. de- cember 31-ig.

Bevétel.	
Részvénytőke befizetett	30000.—
Betételekből	158087.70
Könyvecske díjakból	125.66
Letéti díjakból	3.20
Leszámított váltók visszafizetéséből	156003.—
Jelzálogos kölcsönök	810.—
Előlegek	910.—
Váltók kamataiból	3423.59
Jelzálogos kölcsönök kamataiból	2028.46
Előlegek kamataiból	81.21
Írás díjakból	1845.16
Részvény átirási díjakból	94.—
Késedelmi kamatokból	15.77
Bútor eladásból	80.80
Pesti takarékpénztártól	10003.—
Ugyan attól kamatba	249.35
Magyar vasuti kötvények árából	13.34
Magyar vasuti kötvények kamataiból	1016.40
Magyar földhitelintézetből előleg	12000.—
Részvények eladási nyeresiményből	76.20
Összesen	376866.84

Kiadás.	
Betétek visszafizetésére	51987.26
Betétek folyó kamataira	298.75
Leszámított váltókra	221849.—
Jelzálogos kölcsönökre	52845.—
Előlegekre	2170.—
Tiszti és szolga fizetésekre	2374.93
Lakbérre	175.—
Bútorokra	997.10
Irodai szükségletekre	430.9
Adó és bélyegre	180.80
Vegyes költségekre	924.79
Pesti takarékpénztárba betéttett	10003.—
Magyar vasuti kötvények vételére	29870.84
Ugyanazok kamataira	255.31
Magyar földhitelintézetnek kamatba	197.16
Pénztári maradvány decbr. 31-én 1869	2307.81
Összesen	376866.84

Mérlege és vagyon kimutatása.	
Tartozás.	
Részvény tőkének	30000.—
Betéti tőkének 106,100 frt 44.	109096.98
Betétek utáni tőkésített kamat 2996 frt 54.	109096.98
Váltók után 1870-ik évre előre fizetett kamat	722.79
Jelzálog	260.60
Előleg	12.69
Magyar földhitelintézetnek	12000.—
1869-ik évi tiszta haszon	1154.35
Összesen	153247.41

Követelés.	
Leszámított váltókban	65846.—
Jelzálogos kölcsönökben	52035.—
Előlegekben	1260.—
Bútorokban	916.30
Magyar vasuti kötvényekben	29857.50
Ugyanazok kamataiban 1869-re eső része	1024.80
Pénztár maradvány decbr. 31. 1869	2307.81
Összesen	153247.41

Jövedelem és költség kimutatása.	
Tartozik.	
Az első félévi betétek után járó tőkésített kamat	1101.46
A második	1895.8

Folyó kamatok kifizetettek	298.75
Tiszti és szolga fizetésekre	2374.93
Lakbérre	175.—
Irodai szükségletekre	430.9
Adó és bélyegre	180.80
Vegyes költségekre	924.79
Magyar vasuti kötvények kamataira	255.31
Magyar földhitelintézet kölcsön kamataira	197.16
Egyenleg mint tiszta jövedelem	1154.35
Összesen	8987.72

Követel.	
3 db. Részvény eladásból nyeresimény	76.20
Könyvecske díjakból	125.66
Letéti díjakból	3.20
Váltók kamataiból	2700.80
Jelzálogos kölcsönök kamataiból	1767.86
Előleg kamataiból	68.52
Írás díjakból	1845.16
Részvény átirási díjakból	94.—
Késedelmi kamatokból	15.77
Pesti takarékpénztártól kamatban	249.35
Magyar vasuti kötvények kamataiból	2041.20
Összesen	8987.72

Érték- és váltó-árfolyam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén, február 24-én 1870. (Eredeti távirat.)

Allamadósság	61.50
5% nemzeti kölcsön	71.40
1860-ki államkölcsön	96.80
Bankrészvények	725.—
Hitelrészvények	269.80
Földterhermentesítési	magyar 78.60
kötvények	bánáti 77.50
	erdélyi 75.50
	horvát 84.—

Pénznemek és váltók.	
Cs. kir. arany	5.85
Ezüst	121.65
Napoleonador	—
Londoni váltók	124.40

Hetivásári tudósítás.

Gyula febr. 25. Az utak ismét megromolván, a pi- ac igen csekély volt, — az összes szekérforgalom 40-ig alig ment fel.

Gabonaféle 15 szekeren volt. A búzából a könnyebb- tétel tiszta 7 frton kelt kicsiben, mint a jó kétszeres is. Nehéz búzából eladás nem volt.

A kukuricát ostrommal keresték vékánkint, köblön- kint; és árát 5.20 kr-ra felverték, mert igen kevés ho- zatott be. Az árpát nem vették 4.80 kron, de a jót rá- tartották 5 frtra is köblét. — Zab nem volt. **Sz. L.**

Szerkesztői üzenet.

Keller és Zsitvay uraknak Pesten. Az elmaradt soroslási jegyzék pótlólagos megküldése iránt intézkedtünk. **S. A. urnak K.-Ladányban.** A közleményhez ké- sön jutottunk s így kívánságának a legjobb akarat mel- lett sem tehetünk eleget.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
HAJÓSSY OTTO.

HIRDETÉSEK.

KELLER és ZSITVAY ujon nyitott női divat kelme raktárunkban Pesten Szervitater 6. szám.

Laky A. ékszer árus mellett.

A legjutányosabb áron mindennemű női ruhakelmék, beszövítt francia **Shawlak,** angol **plaidok,** chinai **creponken- dők,** sima francia lyoni **selyem kelmék** minden színben és mi- nőségben, kész női **felöltök** és más itt elő nem sorolt női di- vatezikkek a legjobb minőségben kaphatók.

Vidéki megrendelések a legnagyobb pontossággal és gyor- san teljesítetnek, nemkülönben ruhák elkészítése a legújabb di- vat szerint eszközöltetik, melyhez egy mintaderék és az alj hosz- mértéke beküldése szükséges.

26) (9—12)

Gyulán, Dobay János gyorsajtóján.

NAGY FERENCZ

könyvkereskedő Gyulán főut Alcsér (Paulovitz- féle) házban, ajánlja a n. é. közönség becses fi- gyelmébe az alább következő legújabb irodalmi jelenségeket:

Corvin papok tüköre ára 2.60 kr.
Barátfülek 1-ső füzet ára 80 kr.
A pápa és az egyetemes zsinat írta Janus ára 2 ft.
Utazás keleten a világosi napok után írta Szemere B. I. kötet ára 2 ft.
Lengyelország első felosztása írta Laboulaye 80kr.
Gyulai Pál költeményei füzve 2, kötve 3 ft.
Dumas Sándor A pokol torka 2 köt. 2 frt.
Egy rendörkém titkos naplója ára 1.20 kr.
Pitaval azaz világhírű bűnesetek tára a Pitaval-féle leg- érdekeseb esetei 2 köt. 3 frt.
Oktatási szabályzat a m. k. honvéd lovaság részére 2 frt.
Az egyház és a házasság egyh. történelmi tanulmány tekintettel a polg. házasságra 60 kr.
Lehet-e reformpárt? 40 kr.
Magyar köztársasági bank írta Mudrony Pál 1 frt.
A socialis kérdéssről nemz. gazd. tanulmány írta Lu- gossy B. 1 frt.
Kölcsönkönyvtár a magyar és német irodalom újabb termékeivel folyton nagyobbítva.
Olvasás díj 1 óra 80 kr, negyedévre 2 frt mindig előre fizetve 3 frt betéttel együtt.